

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2CoKR/74/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8124204837
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Igor Ragan
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2026:8124204837.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Ragana a členov senátu JUDr. Ondreja Hvišča, PhD. a JUDr. Natálie Štrkolcovej v spore žalobcu: JUDr. Peter Bartoš, so sídlom Námestie slobody 2, 066 01 Humenné, značka správcu: S1991, správca úpadcu: Eco Energy Point s.r.o. v konkurze, Popradská 17/670, 064 01 Stará Ľubovňa, IČO: 48 050 164, právne zastúpený: JUDr. Gabriela Ulbrichtová, advokátka, Garbiarska 83/20, 064 01 Stará Ľubovňa, IČO: 55 116 451, proti žalovanému: AK Peter Čabák, s.r.o., Južná trieda 2/A, 040 01 Košice - mestská časť Juh, IČO: 51 336 448, právne zastúpený: AK Igor Milichovský s.r.o., Gemerská 3, 040 01 Košice - mestská časť Juh, IČO: 54 824 486, o určenie neúčinnosti právnych úkonov, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov z 31. marca 2025, č. k.: 7Cbi/4/2024 - 242, takto

rozhodol:

- I. Potvrďuje rozsudok Okresného súdu Prešov z 31. marca 2025, č. k.: 7Cbi/4/2024 - 242.
- II. Priznáva žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu a žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.
2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal určenia, že prevody peňažných prostriedkov z bankového účtu úpadcu Eco Energy Point s.r.o. v konkurze, IČO: 48 050 164 (ďalej len „úpadca“) vedeného v A. B. C., D., IBAN: E. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX na bankový účet žalovaného vedený v F. C., D., IBAN: E. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vykonaný bankovým prevodom dňa 17.5.2022 v sume 4.230,- eur G.; dňa 2.6.2022 v sume 1.171,92 eur s poznámkou G. - Platba za NFD; dňa 21.6.2022 v sume 1.303,- eur, G.; dňa 25.7.2022 v sume 607,50 eur, G.; dňa 18.8.2022 v sume 630,- eur, G. sú voči veriteľom v konkurze vedenom na majetok úpadcu právne neúčinné. Zároveň žiadal uložiť žalovanému povinnosť vydať peňažnú náhradu vo výške 7.942,42 eur s príslušenstvom.
3. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobca žalobu odôvodnil tým, že k predmetným prevodom došlo pred vyhlásením konkurzu na majetok úpadcu, ktoré sú odporovateľnými právnymi úkonmi. Prevody boli realizované medzi spriaznenými osobami podľa § 9 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. V čase realizácie týchto právnych úkonov vykonával funkciu konateľa úpadcu H. G., nar. XX.X.XXXX. Jediným spoločníkom úpadcu je NAŠE FINANČNÉ DRUŽSTVO, IČO: 36 477 494 (ďalej len „NFD“), na ktorého bol taktiež vyhlásený konkurz a ktorého predsedom predstavenstva je taktiež H. G.. V danej veci nebolo navyše vykonané transferové oceňovanie podľa zákona číslo 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov, ani usmernenia číslo MF/019153/2018-724 o určení obsahu dokumentácie, čo potvrdzuje dôvodnosť podanej žaloby. Konkurz na majetok úpadcu bol vyhlásený dňa 31.5.2023, v ktorom čase

mal úpadca viacero splatných záväzkov voči veriteľom, ktorí si prihlásili svoje pohľadávky do konkurzu (pohľadávka veriteľa H. I. pod poradovým č. 3 a č. 6; pohľadávka veriteľa Tradičné družstvo pod poradovým č. 37, č. 38, č. 39, č. 40), čo možno hodnotiť tak, že išlo o úmysel ukrátiť veriteľov úpadcu. Keďže úkony boli vykonané v prospech spriaznenej osoby s úpadcom, úmysel úpadcu ukrátiť svojich veriteľov, ako aj vedomosť druhej strany o tomto úmysle sa predpokladá. Zároveň došlo k plneniu bez primeraného protiplnenia, keďže úpadca od žalovaného neobdržal žiadne protiplnenie. Napádané úkony možno považovať aj za mrhanie majetkom úpadcu, keďže úpadca nemal žiadne podnikateľské aktivity, ktoré by mali vytvárať príjem a tieto náklady sa nepodieľali na žiadnom zisku.

4. Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť. Uviedol, že medzi úpadcom a žalovaným bola uzavretá Zmluva o poskytovaní právnych služieb zo dňa 1.4.2022, na základe ktorej žalovaný poskytoval úpadcovi právne služby, za čo mu vystavil faktúru č. 202230 vo výške 4.230,- eur, č. 202242 vo výške 1.303,- eur, č. 202256 vo výške 607,50 eur a č. 20220065 vo výške 630,- eur. Okrem toho žalovaný poskytoval právne služby aj subjektu NFD, ktorý je jediným spoločníkom úpadcu, za čo vystavil úpadcovi faktúru č. 202231 vo výške 1.171,92 eur. Dňa 1.6.2022 úpadca a žalovaný uzatvorili Dohodu o prístupení k záväzku z faktúry č. 202231, ktorú úpadca uhradil. Žalovanému nebola udelená generálna plná moc na zastupovanie, preto nie je preukázané, že by tieto právne úkony boli vykonávané medzi spriaznenými osobami. Žalovaný nemohol objektívne vedieť, či úpadca vykonáva nejakú podnikateľskú aktivitu, čo mu nemôže byť na ťarchu. Pokiaľ ide o pohľadávky ďalších veriteľov, a to pohľadávku č. 3 veriteľa H. I., išlo o spornú pohľadávku, o ktorej sa viedlo súdne konanie a bola priznaná až rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 31.3.2023, č. k. 9Co/43/2022 – 353. Aj pohľadávka č. 6 veriteľa H. I. bola spornou, keďže sa o nej viedlo súdne konanie pod spisovou značkou 9Cpr/9/2021, ktoré bolo z dôvodu vyhláseného konkurzu prerušené. Pri pohľadávkach č. 38 a č. 40 veriteľa Tradičné družstvo, údaj o ich splatnosti uvádzaný žalobcom nie je pravdivý. Žalovaný zvýraznil, že je nevyhnutné vychádzať z majetku úpadcu, ktorým disponoval v čase účinenia sporných úkonov. Zo žalobcom predloženého prehľadu prihlásených pohľadávok vyplýva, že do konkurzu boli prihlásené pohľadávky v celkovej výške 640.927,58 eur. Zo stránky úpadcu, ktorú aktualizuje práve žalobca vyplýva, že celkový majetok úpadcu predstavuje 1.085.418,93 eur. Preto nedošlo k naplneniu zákonnej podmienky, ktorou je ukraľovanie uspokojenia prihlásenej pohľadávky niektorého z veriteľov dlžníka, keďže hodnota majetku je omnoho vyššia ako hodnota všetkých prihlásených pohľadávok. Úlohou žalobcu je preukázať splnenie zákonnej podmienky uvedenej v ustanovení § 57 odsek 4 ZKR.

5. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 9 ods. 3, § 32 ods. 9 a 14, § 57 ods. 1 a 2, § 58 ods. 1 až 3, § 60 ods. 1 až 2, § 62 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len ako „ZKR“).

6. Súd prvej inštancie konštatoval, že žaloba bola podaná včas.

7. Uviedol súd prvej inštancie, že spriaznenosť žalovaného a úpadcu nebola žalobcom v konaní preukázaná žiadnym spôsobom, keďže žalovaný a ani osoba zastupujúca túto spoločnosť nebola nikdy konateľom ani spoločníkom v spoločnosti úpadcu, ani NFD. Taktiež nebolo preukázané, že by žalovaný disponoval generálnou plnou mocou na zastupovanie úpadcu alebo NFD.

8. Súd prvej inštancie ďalej zvýraznil, že žalobca sa v žalobe nezaoberal samotnou predĺženosťou úpadcu, keď nepredložil žiadne vyjadrenie a ani listinné dôkazy ohľadom výšky majetku úpadcu v čase účinenia sporných úkonov. Žalovaný v konaní namietal, že úpadca nebol predĺžený, pretože z registra úpadcov vyplýva, že hodnota jeho majetku bola 1.085.418,93 eur a celkovo evidoval záväzky vo výške 640.927,58 eur, teda majetok úpadcu prevyšoval hodnotu jeho záväzkov.

9. K žalobcom označeným ďalším veriteľom úpadcu súd prvej inštancie uviedol, že pokiaľ ide o pohľadávky veriteľa H. I., tieto boli v čase účinenia predmetných úkonov sporné, keďže o nich nebolo právoplatne rozhodnuté, nemohlo dôjsť k ukráteniu iných veriteľov úpadcu. Ďalšie pohľadávky voči úpadcovi boli splatné až po splatnosti pohľadávok žalovaného.

10. Poukázal súd prvej inštancie na tvrdenia žalovaného, že do konkurzu boli prihlásené pohľadávky veriteľov vo výške 640.927,58 eur (z registra úpadcov vyplýva suma 231.720,34 eur) a celkový majetok úpadcu predstavoval výšku 1.085.418,93 eur. Žalobca pritom nepreukázal, že konaním úpadcu vo vzťahu k žalovanému došlo k ukráteniu iných veriteľov (§ 57 ods. 4 ZKR), na ktorých poukázal v rámci

podanej žaloby. Na to, aby sa predpokladal v zmysle § 60 ZKR úmysel úpadcu ukrátiť iných veriteľov, k ich samotnému ukráteniu by najprv muselo dôjsť, čo v konaní preukázané nebolo.

11. K argumentácii žalobcu o povinnom transferovom oceňovaní pri obchodnom styku medzi úpadcom a žalovaným, súd prvej inštancie uviedol, že ide o verejnoprávny predpis uplatňovaný najmä v rámci daňového konania, pričom žalobca nepreukázal, že cena za dodané tovary/služby bola nadhodnotená.

12. Konštatoval súd prvej inštancie, že žalovaný preukázal, že medzi úpadcom a žalovaným došlo k uzavretiu Zmluvy o poskytovaní právnych služieb zo dňa 1.4.2022, ktorej predmetom bolo poskytovanie právnej, poradenskej a konzultačnej činnosti za odplatu vo výške 75,- eur/hod. Na základe tejto zmluvy žalovaný poskytol úpadcovi a spoločnosti NFD právne poradenstvo, za čo vystavil faktúru č. 202230, č. 202242, č. 202256 a č. 20220065. Okrem toho žalovaný poskytoval právne služby aj subjektu NFD, ktorý je jediným spoločníkom úpadcu, za čo vystavil úpadcovi faktúru č. 202231. Žalovaný súčasne predložil aj jednotlivé úkony, ktoré následne uvedenými faktúrami fakturoval s uvedením predmetu služby a počtom hodín, teda preukázal vykonanie fakturovaných položiek z obsahového aj časového hľadiska. Žalobca neunesol dôkazné bremeno o tom, že by malo ísť o plnenie bez primeraného protiplnenia, keď o tom nepredložil žiaden listinný dôkaz.

13. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, preto ju zamietol.

14. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a plne úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

15. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca, ktorý žiadal jeho zrušenie alebo zmenu tak, že sa podanej žalobe v celom rozsahu vyhovie. Uviedol, že odvolanie podáva z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), f), g) a h) C.s.p.

16. Žalobca namietal, že na Okresnom súde Prešov je vedených niekoľko sporov o určenie neúčinnosti právnych úkonov, v ktorých žalobca poukazuje, že v príslušnom období úpadca uhradil len pohľadávky spriaznených osôb, pričom takýmto spôsobom úpadca mrhal majetkom, čo je súdu známe z jeho úradnej činnosti ako aj z účtovnej evidencie úpadcu. Poukázal na účtovnú závierku úpadcu za rok 2021 a 2022, ktoré pripojil k odvolaniu a dôvodil, že k 31.12.2022 mal úpadca likvidný majetok iba v podobe stavieb v hodnote 722.009,- eur a v podobe pozemkov v hodnote 14.323,- eur, keďže ostatné údaje o majetku sa týkali už neaktuálnych úpadcom zrušených projektov, ktoré boli len v podobe bezcenných licenčných práv. Rovnako tomu tak bolo aj v roku 2021. V čase vykonania právneho úkonu mal úpadca záväzky vo výške 1.308.032 eur, pričom v porovnaní s predchádzajúcim účtovným obdobím sa jeho záväzky zvýšili (v roku 2021 boli záväzky vo výške 1.298.003,- eur). Majetok úpadcu preto nepostačoval na úhradu jeho záväzkov a úpadca bol v predĺžení. Žalovaný tento fakt nevyvrátil, preto neunesol dôkazné bremeno. Súd prvej inštancie nemôže bez preskúmania tohto stavu majetku vytvoriť právny názor, bez preskúmania tejto spornej otázky.

17. Ďalej žalobca s poukazom na súdom prvej inštancie skonštatovanú spriaznenosť úpadcu so žalovaným, zvýraznil vyvrátiteľnú domnienku o úmysle dlžníka ukrátiť svojich veriteľov, ako aj vedomosť druhej strany o tomto úmysle. Žalobca pritom v konaní poukazoval aj na mrhanie majetkom úpadcu, pretože štatutárny orgán nakladal s majetkom úpadcu spôsobom, ktorý je zjavne neprimeraný jeho hospodárskej situácii, keďže išlo o neprimerané výdavky a uprednostňovanie iných (vybraných) veriteľov v čase, kedy nie je schopný plniť svoje záväzky všeobecne, čím dochádza k zmenšeniu majetku úpadcu na úkor veriteľov. S touto skutočnosťou sa súd prvej inštancie vôbec nezaoberal, nepreskúmal a nezohľadnil pri rozhodovaní vo veci samej.

18. Úpadca nemá zostavenú účtovnú závierku k 31.12.2023, pričom za zanedbanie tejto povinnosti nesie zodpovednosť H. G., ktorý bol konateľom úpadcu a ktorého vo viacerých sporoch právne zastupuje samotný žalovaný, o čom má vedomosť aj súd prvej inštancie.

19. Ďalej žalobca namietal, že súd prvej inštancie nepreskúmal, či zmluva o poskytovaní právnych služieb bola s poskytnutým plnením, teda či žalovaný skutočne poskytoval uvedené právne služby. Tiež je nesporné, že zmluvy podpísované s H. G. boli podpísované s osobou, ktorá bola neplatne menovaná do pozície konateľa spoločnosti úpadcu, keďže jeho voľbu do funkcie konateľa vykonalo

neplatné predstavenstvo v zmysle rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa, sp. zn. 5Cb/5/2020, čo je taktiež súdu prvej inštancie zrejmé z úradnej činnosti.

20. Žalovaný si prihlásil pohľadávku do konkurzného konania úpadcu (nejde o tú istú pohľadávku), kde súd prvej inštancie (totožný senát) spochybnil nárok žalovaného a z uvedeného dôvodu žalobu žalovaného o určenie právneho dôvodu, výšky, vymáhateľnosti a poradia zamietol (konanie vedené pod sp. zn. 7Cbi/127/2023), pričom mal za to, že nebolo preukázané reálne dodanie služieb, resp. išlo o poskytovanie služieb iným subjektom. Už aj týmto je spochybnené reálne poskytovanie služieb zo strany žalovaného.

21. Pokiaľ ide o ďalších veriteľov úpadcu, žalobca dôvodil, že v spore predložil jednotlivé prihlášky pohľadávok. Z predmetných dôkazov je nesporne zrejmé, o aké pohľadávky ide, aký je ich právny dôvod, výška a preto zdôvodnenie súdu prvej inštancie, že žalobca neopísal dané pohľadávky (navyše dané pohľadávky sú v konkurznom konaní zistené v celom prihlásenom rozsahu) považuje za arbitrárne. Súd prvej inštancie tieto pohľadávky mal v prílohe žaloby, pričom s týmito prílohami ako dôkazmi sa oboznámil a vykonal ich dokazovanie. Súd prvej inštancie sa nedostatočne oboznámil so všetkými listinnými dôkazmi, a tým aj nedostatočne zistil skutkový stav veci. Presunúť na žalobcu dôkazné bremeno ohľadom opísania pohľadávok, ktoré boli súdu prvej inštancie predložené je nezákonné, v rozpore so zásadou rovnosti zbraní a porušení práva žalobcu na spravodlivý proces preukazovaním toho, čo je súdu známe z predložených dôkazov.

22. Žalobca za nepreskúmateľné a svojvoľné považuje aj konštatovanie súdu prvej inštancie, že pohľadávky iných veriteľov (napr. GLOCIN, AK Peter Čabák s.r.o.) boli splatné až po splatnosti pohľadávok, ktoré odporuje žalobca. Je potrebné rozlišovať uzavretie právneho úkonu (zmluvného vzťahu) a splatnosť pohľadávky veriteľa. Žalovaný uzatvoril Zmluvu o poskytovaní právnych služieb až dňa 1.4.2022, pričom k úhrade jeho pohľadávok (faktúra č. 202231 bola splatná až dňa 15.5.2022) z daného zmluvného vzťahu došlo v čase, kedy úpadca evidoval už aj iné splatné pohľadávky iných veriteľov (veriteľ GLOCIN LIMITED, ktorého pohľadávka bola splatná dňa 7.4.2022 a veriteľ J. K. L., ktorého pohľadávka bola splatná dňa 1.5.2022). Nie je zrejmé, na základe čoho súd prvej inštancie skonštatoval, že v čase účinenia právnych úkonov neboli splatné iné pohľadávky veriteľov, pričom tieto skutočnosti sám súd prvej inštancie preveroval prostredníctvom registra úpadcov.

23. Súd prvej inštancie v rozpore so skutočnosťou tvrdí, že ide o pohľadávky, ktoré sú sporné a preto sa na ne neprihliada, pričom o vyššie uvedených pohľadávkach v čase vykonania sporných právnych úkonov samotným žalovaným vedel, tieto nerozporeval, no napriek tomu ich neuhradil, ale vykonával úhrady v prospech spriaznených osôb.

24. Žalobca zvýraznil, že rozhodnutie musí reflektovať všetky podstatné skutkové aj právne argumenty oboch sporových strán, avšak v danom prípade sa súd prvej inštancie nesprávne a svojvoľne priklonil k argumentácii žalovaného, ktorá však nemá oporu v zákone, preto je napadnutý rozsudok nepreskúmateľný. Napadnuté rozhodnutie nezohľadňuje relevantné skutkové a právne okolnosti, a namiesto toho je výsledkom arbitrárneho posúdenia súdu prvej inštancie bez riadneho odôvodnenia. Dané rozhodnutie neobsahuje také zdôvodnenie, ktoré by nevyvolalo pochybnosti o jeho objektivite a spravodlivosti, a tým je v rozpore s princípom spravodlivého súdneho procesu.

25. Napokon žalobca namietal, že súd prvej inštancie priznal žalovanému náhradu trov konania, avšak nezohľadnil zákonné ustanovenie § 100 ods. 2 písm. a) ZKR, v zmysle ktorého sú z uspokojenia v konkurze vylúčené aj trovy účastníka konania, ktoré vznikli účasťou v konkurznom konaní. Súdu prvej inštancie je aj z úradnej činnosti známe, že žalobca vzhľadom na skutočnosť, že nedisponuje účtovníctvom úpadcu (aj keď vyzýval štatutárny orgán na jeho vydanie, no bezúspešne), podal žalobu o určenie neúčinnosti právneho úkonu, ako aj žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalovaný svojou nečinnosťou spôsobil, resp. zapríčinil podanie žalobných návrhov, a tým aj vznik trov konania.

26. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správny. Dôvodil, že bolo úlohou žalobcu zistiť stav majetku úpadcu v čase uskutočnenia jednotlivých platieb, ktoré sú predmetom sporu, teda v čase pred ich uskutočnením a po ich uskutočnení. Žalobca odkazuje len na účtovnú závierku k dátumu 31.12.2022 a 31.12.2021, pričom tento stav neodzrkadľuje stav majetku úpadcu v čase realizácie jednotlivých platieb (ku dňu 17.5.2022, 2.6.2022, 21.6.2022,

25.7.2022 a 18.8.2022). Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25.11.2020, sp. zn. 3Obdo/31/2020: „Pre záver súdu - či sú splnené podmienky odporovateľnosti - je rozhodujúce, aký by bol stav majetku úpadcu, keby napadnutý právny úkon neuskutočnil...“ Žalovaný v konaní predložil dôkazy preukazujúce jeho tvrdenia, t. j. poskytnutie právnych služieb. Pravdivosť a vierohodnosť predložených dokumentov nebola žiadnym spôsobom preukázateľne spochybnená. Zmluvu o poskytovaní právnych služieb podpísal za úpadcu J. M. I., nie H. G.. Doposiaľ nebolo začaté žiadne súdne konanie, ktoré by napádalo neplatnosť voľby a menovanie do funkcie konateľa úpadcu pána H. G.. Konanie vedené na Okresnom súde Prešov, sp. zn. 7Cbi/127/2023 sa týkalo úplne inej pohľadávky, pričom proti rozsudku bolo podané odvolanie a vo veci nebolo doposiaľ právoplatne rozhodnuté. Žalovaný uviedol, že nerozumie ako postavenie žalovaného súvisí s účtovníctvom úpadcu. Žalobca nepreukázal kvalifikované zmenšenie majetku úpadcu - dlžníka z titulu uskutočnených a napádaných právnych úkonov, ktorým odporoval, teda nepreukázal základnú hmotnoprávnu podmienku ukracujúceho právneho úkonu. Ak táto podmienka ukracujúceho právneho úkonu v zmysle ust. § 57 ods. 4 ZKR nebola preukázaná, nebolo potrebné sa zaoberať otázkou naplnenia ďalších predpokladov odporovateľnosti. K splneniu hmotnoprávneho predpokladu vyplývajúceho z ustanovenia § 57 ods. 4 ZKR nestačí len poukazovanie na účtovnú evidenciu, resp. závierku úpadcu. Ukrátenie uspokojenia pohľadávok veriteľov môže byť preukázané len rozsahom majetku úpadcu pred uzavretím napádaného právneho úkonu a porovnaním stavu majetku po účinnosti odporovaného právneho úkonu vo väzbe na existujúce pohľadávky veriteľov (Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 41/2020). Je úlohou žalobcu preukázať splnenie zákonnej podmienky uvedenej v ustanovení § 57 ods. 4 ZKR. Žalobca splnenie tejto podmienky nepreukázal, a teda neuniesol dôkazné bremeno v tomto smere.

27. Žalobca odvolaciu repliku nepodal, výzva súdu prvej inštancie s vyjadrením žalovaného k podanému odvolaniu bola žalobcovi doručená dňa 2.7.2025.

28. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal podané odvolanie, ktoré bolo podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania, pretože nejde o také odvolanie proti rozhodnutiu, na prejednanie ktorého je potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie podľa § 385 ods. 1 C.s.p. Odvolanie prejednal podľa § 379 - § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

29. Rozsudok odvolacieho súdu bol v zmysle § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 C.s.p. odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo podľa § 219 ods. 3 C.s.p. oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

30. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p. (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces) je daný vtedy, ak je na strane súdu taký závažný procesný postup, ktorým sa strane znemožní realizácia tých jej procesných práv, ktoré jej C.s.p. priznáva, a to v takej miere, že dôjde k porušeniu práva na spravodlivý proces.

31. Ďalší odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p. je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke, a ktoré nemali v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo ktoré vyšli inak najavo z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti, alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. CSP o vykonávaní dokazovania.

32. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. g) CSP je daný vtedy, ak je možné použiť prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany, ktoré doteraz neboli uplatnené (vo vzťahu k stranám sporu ich tieto nemohli pred súdom prvej inštancie použiť bez vlastnej viny), v dôsledku ktorých súdom prvej inštancie zistený skutkový stav neobstojí.

33. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p. (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci) je daný vtedy, ak súd vec nesprávne právne posúdil. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, teda vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie). O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podriadenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu). Použitie správneho ustanovenia ale neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo - povedané inak - posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ustanovení zákona súd vychádzal.

34. Žalobca podanie odvolania odôvodnil dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. b), f), g) a h) C.s.p. Odvolací súd zastáva názor, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

35. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s ust. § 191 C.s.p., na základe týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých založil aj svoje rozhodnutie o neunesení dôkazného bremena žalobcu v spore o ukrátení uspokojenia prihlásenej pohľadávky niektorého z veriteľov dlžníka v zmysle § 57 ods. 4 ZKR, na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenia správnych predpisov a tieto aj správne vyložil, pričom nebolo zistené, že by svojim procesným postupom znemožnil odvolateľovi uskutočňovať jemu patriace procesné práva.

36. Odvolací súd preto odkazuje na vecne správne a zákonné dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa stotožňuje, keďže ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci. Ani odvolacie námietky žalobcu nemali vplyv na vecnú správnosť rozsudku a nie sú spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku.

37. Aj keď základom rozhodnutia odvolacieho súdu je aplikácia ustanovenia § 387 ods. 2 C.s.p., keďže sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, a preto na jeho skutkové a právne závery odkazuje, považuje za potrebné na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k odvolacím dôvodom žalobcu uviesť nasledovné:

38. Z obsahu odvolania v zásade vyplýva, že žalobca nesúhlasí s právnymi závermi súdu prvej inštancie. Skutočnosť, že žalobca mal na vec odlišný názor, a že rozhodnutie súdu prvej inštancie nebolo odôvodnené podľa jeho predstáv, nie je dostačujúcou bázou pre tvrdenia o nepreskúmateľnosti napádaného rozhodnutia a existencii vady v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p.

39. Odvolací súd pritom udáva, že právo na súdnu ochranu nie je právom na úspech v súdnom konaní (občianskoprávnom spore).

40. Podľa článku 8 C.s.p., strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

41. Podľa § 149 C.s.p., prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

42. Odvolací súd poukazuje, že v súlade s § 150 ods. 1 C.s.p., strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Samotné civilné sporové konanie je konaním dôkazným, čo znamená, že stranu zaťažuje v konaní povinnosť tvrdenia a povinnosť navrhnúť na svoje tvrdenia dôkazy preukazujúce jeho pravdivosť. Ak strana sporu v konaní nesplní svoju povinnosť tvrdenia alebo povinnosť navrhnúť na svoje tvrdenia dôkazy, alebo ak sa navrhnuté dôkazy nevzťahujú na jeho tvrdenia, dostáva sa do situácie dôkaznej núdze, kedy súdu neostáva iné, len zhodnotiť túto procesnú situáciu v jeho neprospech vo výsledku (rozhodnutí vo veci samej), lebo tvrdená okolnosť nebude preukázaná. V sporovom konaní, dôkazné bremeno ohľadne určitých skutočností, leží

na tej strane sporu, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o tú stranu sporu, ktorá existenciu týchto skutočností tvrdí.

43. Podľa § 57 ods. 4 ZKR, odporovať podľa tohto zákona možno len tomu právnomu úkonu dlžníka, ktorý ukracuje uspokojenie prihlásenej pohľadávky niektorého z veriteľov dlžníka. V konkurze podľa § 107a ods. 1 platí prvá veta rovnako pre ukrátenie nárokov štátu z prepadnutia majetku.

44. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že konkurzné konanie voči dlžníkovi Eco Energy Point s.r.o. bolo začaté uznesením Okresného súdu Prešov z 20.2.2023, sp. zn. 1K/2/2023, ktoré bolo zverejnené v Obchodnom vestníku dňa 24.2.2023 a konkurz na majetok úpadcu bol vyhlásený uznesením z 24.5.2023, zverejneným v Obchodnom vestníku dňa 30.5.2023. Žaloba bola podaná dňa 30.5.2024, v zákonnej lehote podľa § 57 ods. 2 ZKR.

45. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu je s poukazom na uplatnené odvolacie dôvody a na odôvodnenie preskúmaného rozsudku posúdiť správnosť postupu a rozsudku súdu prvej inštancie, konkrétne správnosť jeho záverov, že žalobca nepreukázal, že išlo o ukracujúce právne úkony, tým, že nepreukázal hodnotu majetku úpadcu pred a po uskutočnení odporovaných právnych úkonov.

46. Účelom inštitútu odporovateľnosti je zabezpečiť ochranu veriteľov pred právnymi úkonmi ich dlžníka, ktoré vedú k zmenšeniu jeho majetku, a tým k zmareniu alebo obmedzeniu možností, aby sa veriteľ z tohto majetku dlžníka uspokojil. Podmienky, za ktorých môže správca právnomu úkonu dlžníka odporovať, sú vyjadrené vo všeobecnosti v § 57 a nasl. ZKR. Dôkazné bremeno má v tomto smere výlučne správca. Konkrétny právny úkon dlžníka - úpadcu spôsobí ukrátenie uspokojenia prihlásených pohľadávok veriteľa v zásade vtedy, keď sa právnym úkonom dlžníka - úpadcu zmenší jeho majetok v takej miere, že prihlásené pohľadávky veriteľov v rámci konkurzného konania nebudú môcť byť uspokojené buď vôbec, alebo len čiastočne. Predpokladom odporovateľnosti je objektívny ekonomický dôsledok vykonaných právnych úkonov. To, či právnymi úkonmi došlo k ukráteniu veriteľa, resp. veriteľov, je vždy vecou zisťovania, dokazovania v každom konaní. Aj keď právnym úkonom dôjde len k zmenšeniu majetku dlžníka - úpadcu, nie je možné domáhať sa úspešne odporovateľnosti, ak majetok dlžníka, ktorý mu zostal, postačuje na uspokojenie prihlásenej pohľadávky veriteľa.

47. Otázkou ukrátenia podľa § 57 ods. 4 ZKR pritom nemožno posudzovať výlučne vo väzbe na rozsah uspokojených pohľadávok veriteľov v konkurze z majetku úpadcu podliehajúceho konkurzu, ale je potrebné ju posudzovať vo väzbe na konkrétne majetkové pomery úpadcu v čase uskutočnenia, resp. účinnosti odporovaných právnych úkonov. Žalobca bol povinný preukázať, že majetok dlžníka - úpadcu po účinnosti odporovaných právnych úkonov už nestačil na úplné uspokojenie pohľadávok veriteľov, resp., že sa znížila miera uspokojenia pohľadávok veriteľov dlžníka, k čomu zo strany žalobcu v rámci jeho dôkaznej povinnosti nedošlo. Súd prvej inštancie preto postupoval správne, ak konštatoval nepreukázanie základnej podmienky odporovateľnosti právneho úkonu podľa § 57 ods. 4 ZKR, a to, že ide o ukracujúce právne úkony, keďže v danej veci nepreukázal žalobca kvalifikované zmenšenie majetku dlžníka - úpadcu. Správca mal uviesť a preukázať hodnotu majetku úpadcu - dlžníka pred účinnosťou sporných právnych úkonov a pohľadávky veriteľov, ktorí by sa mohli z tohto majetku dlžníka uspokojiť a že majetok dlžníka po účinnosti odporovaných právnych úkonov už nestačil na úplné uspokojenie pohľadávok veriteľov v dôsledku účinnosti odporovaných právnych úkonov, resp. že sa znížila miera uspokojenia pohľadávok veriteľov dlžníka. K zníženiu uspokojenia pohľadávok veriteľov dlžníka dochádza aj vtedy, ak dlžník nemal ani pred vykonaním odporovaného právneho úkonu dostatok majetku na úplné uspokojenie pohľadávok veriteľov, avšak po účinnosti tohto právneho úkonu sa miera uspokojenia pohľadávok veriteľov ešte viac znížila. Na druhej strane platí, že aj keď dôjde odporovaným právnym úkonom k zníženiu hodnoty majetku dlžníka, avšak zostávajúci majetok dlžníka stačí na uspokojenie pohľadávok veriteľov dlžníka, ktorí majú pohľadávky v čase účinnosti právneho úkonu, nemôže byť odporovacia žaloba úspešná.

48. Záver o ukrátení veriteľov dlžníka - úpadcu nebolo možné bez ďalšieho prijať len z obsahu žalobcom predložených listinných dôkazov v konaní na súde prvej inštancie, keďže tieto neposkytovali porovnanie stavu majetku pred uskutočnením napadnutých právnych úkonov a po ich účinnosti, a neumožňovali tak vyhodnotiť kvalifikovaný právny dopad právnych úkonov dlžníka v jeho majetkovej sfére. Navyše žalovaný účinne poprel skutkové tvrdenia žalobcu o ukrátení veriteľov úpadcu a to s poukazom, že do

konkurzu boli prihlásené pohľadávky v celkovej výške 640.927,58 eur, pričom z evidencie, ktorú vedie žalobca ako správca vyplýva, že celkový majetok úpadcu predstavuje 1.085.418,93 eur.

49. Pokiaľ žalobca v podanom odvolaní namietal, že majetok úpadcu nepostačoval na úhradu jeho záväzkov, čo malo vyplývať z účtovných závierok úpadcu za rok 2021 a 2022, ktoré predložil spolu s podaným odvolaním, odvolací súd zvyrazňuje, že ide o tzv. novoty v odvolacom konaní, ktoré nemožno v odvolaní použiť, pretože neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie. Žalobca nepreukázal, že ich bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní na súde prvej inštancie (§ 366 písm. d/ C.s.p.).

50. K ďalším námietkam žalobcu spočívajúcim vo formalistickom prístupe súdu prvej inštancie k hodnoteniu podmienok odporovateľnosti právnych úkonov a to s poukazom na ďalšie konania o odporovateľnosti iných právnych úkonov úpadcu, ktoré skutočnosti mali byť súdu prvej inštancie známe z jeho úradnej činnosti ako aj z účtovnej evidencie úpadcu, odvolací súd udáva, že takáto argumentácia nemôže byť dôvodom pre odlišné posudzovanie splnenia dôkazných povinností len preto, aby postup súdov viedol k spokojnosti strany sporu s výsledkom konania. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že zo strany žalobcu nebola v konaní náležite splnená tak povinnosť tvrdenia a nedošlo ani k uneseniu dôkazného bremena vo vzťahu k naplneniu všeobecného predpokladu odporovateľnosti právneho úkonu, a to k ukráteniu uspokojenia prihlásenej pohľadávky niektorého z veriteľov dlžníka v zmysle § 57 ods. 4 ZKR. Pokiaľ žalobca poukazoval na prihlášky veriteľov, týmto však preukazoval úpadok dlžníka.

51. Navyše poukaz na skutočnosti z iných súdnych konaní o odporovateľnosť právnych úkonov úpadcu, je bez právnej relevancie. V tomto konaní bola sporná objektívna existencia ukraľujúceho úkonu a táto nemohla byť preukázaná skutočnosťami z iných konaní, kde je (bol) odporovaný iný právny úkon a existoval iný stav pohľadávok.

52. Odvolací súd sa zároveň stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca v konaní nepreukázal (a z obsahu spisu to ani nevyplýva), že žalovaný je spriaznenou osobou s úpadcom podľa § 9 ZKR. Preto neplatí ani vyvrátená právna domnienka podľa § 60 ods. 2 ZKR, že právny úkon bol urobený s úmyslom dlžníka ukrátiť svojich veriteľov a že druhá strana mala vedomosť o takomto úmysle dlžníka.

53. Pokiaľ žalobca poukazoval, že úpadca a jeho jediný spoločník majú totožnú osobu štatutárneho orgánu, odvolací súd udáva, že podľa § 9 ZKR sa vyžaduje spriaznenosť medzi úpadcom a žalovaným z odporovateľného právneho úkonu. Prepojenie úpadcu a jeho jediného spoločníka, v totožnej osobe štatutárneho orgánu, nepredstavuje personálne prepojenie úpadcu a žalovaného a samo o sebe nepredstavuje ani kvalifikovanú účasť žalovaného v spoločnosti úpadcu. Pokiaľ žalovaný vo vzťahu k úpadcovi nespĺňa podmienky uvedené v § 9 ZKR, nemožno na žalovaného nazerať ako na spriaznenú osobu s úpadcom.

54. Navyše v konaní neboli preukázané ani tvrdenia žalobcu, že išlo o mrhanie majetkom úpadcu, keďže nepostačuje všeobecný poukaz na to, že vynaložením nákladov na právne služby sa negeneruje žiaden zisk, resp. tieto náklady predstavujú neprimerané výdavky vzhľadom na hospodársku situáciu úpadcu. Odvolací súd k týmto nepreukázaným tvrdeniam žalobcu uvádza, že o ukrátenie nejde, ak sa hodnota majetku dlžníka síce v dôsledku právneho úkonu zmenší, no v prípade, ak by právny úkon nebol urobený, hodnota by sa zmenšila viac.

55. K argumentácii žalobcu, že úpadca nemá zostavenú účtovnú závierku k 31.12.2023 odvolací súd udáva, že nesplnenie tejto povinnosti nemožno pričítať žalovanému.

56. Keďže žalobca neunesol dôkazné bremeno v spore, že napádané právne úkony predstavujú ukraľujúce právne úkony podľa § 57 ods. 4 ZKR, teda primárnou hmotnoprávnou podmienkou odporovateľnosti, bolo už nadbytočné posudzovať splnenie ďalších podmienok odporovateľnosti podľa § 58 a nasl. ZKR.

57. Preto sa odvolací súd už ďalšími námietkami žalobcu z dôvodu procesnej ekonómie nezaoberal.

58. Odvolací súd preto vecne správny rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. o zamietnutí žaloby potvrdil (§ 387 ods. 1 C.s.p.).

59. Odvolací súd potvrdil ako vecne správny aj výrok II. rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania, ktorým úspešnému žalovanému priznal voči neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania podľa § 255 ods. 1 C.s.p. To, že žalobca ako správca nedisponuje účtovníctvom úpadcu nezavinil žalovaný. Nenáležitý je aj poukaz žalobcu na ustanovenie § 100 ods. 2 písm. a) ZKR, v zmysle ktorého sú z uspokojenia v konkurze vylúčené aj trovy účastníka konania, ktoré vznikli účasťou v konkurznom konaní, keďže uvedené ustanovenie nerieši právo na priznanie trov konania, ale otázku, v akom prípade sú trovy z uspokojenia vylúčené. Toto ustanovenie sa nevzťahuje na rozhodnutie o náhrade trov konania a nemôže byť použité ani ako dôvod hodný osobitného zreteľa podľa § 257 C.s.p.

60. Vzhľadom na nedôvodnosť podaného odvolania a plný úspech žalovaného, odvolací súd o trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

61. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v ustanovení § 419 C.s.p.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie môže podať strana sporu v ktorej neprospech bolo toto rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa § 427 ods. 1 C.s.p.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 C.s.p., ak má sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Dovolateľ má právo v dovolacom konaní zvoliť si advokáta alebo sa môže obrátiť na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom podľa § 429 ods. 1 C.s.p.

V dovolaní podľa § 428 C.s.p. sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).